

[Justitsministeren.]

skrækket, men jeg opfattede det i virkeligheden kun som et lille angreb på min langsommelighed med hensyn til fremsættelse af forslag i disse henseender, og jeg må naturligvis gøre en undskyldning for, at jeg i løbet af disse to måneder kun har kunnet opnå at fremsætte 6 forskellige forslag af en vis rækkevidde.

På den anden side tror jeg, det er mig muligt at stemme den ærede ordfører for socialdemokratiet endnu mildere ved her at sige, at det sidste forslag, det store forslag om ændring af reglerne om fortabelse af rettigheder som følge af straf, allerede vil blive fremsat for det høje folketing i morgen.

Det ærede medlem stillede iøvrigt to spørgsmål til mig, som vist bedst besvares i et udvalg. Såvidt jeg forstod ham, gik det første spørgsmål ud på, om man ikke her kunne tale om en særlovgivning til fordel for de tyske lærere. Det er bl. a. en særlovgivning til fordel for de tyske lærere, men det har jo den særlige begrundelse, at man er stillet sådan i Sønderjylland, at man har valget imellem at indkalde tyske lærere sydfra eller at gå den vej, vi er gået her, og så tror jeg, det ærede medlem vil være enig med mig i, at det måske alligevel er rimeligt at gå denne vej.

Det ærede medlem spurgte dernæst, hvorfor § 5 i loven af 1. juni 1947 ikke var medtaget her. Jeg anså den bestemmelse for temmelig overflødig, men såvidt jeg erindrer, var den egentlige grund dertil den stærke modstand fra fængselsvæsenet. Det spørgsmål kan imidlertid blive oplyst nærmere i det udvalg, der ønskes nedsat.

Den ærede ordfører for venstre, det ærede medlem hr. Per Federspiel, var betænkelig ved § 3 om, at erhvervet pensionsret ikke generhverves, og den ærede ordfører for de radikale, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, var inde på det samme. Nu må jeg tilstå, at jeg oprindeligt havde tænkt mig ikke at gøre denne undtagelse, men på den anden side måtte jeg naturligvis spørge i finansministeriet, hvad man mente om dette, og her var man betænkelig ved at gå med, i hvert fald før man var klar over konsekvenserne, og derfor skrev jeg, som man vil se, i bemærkningerne:

„Af bestemmelsen i § 3 fremgår endvidere, hvad der vel også er selvfølgelig, at den tjenestemand, der som følge af en af loven omfattet straffedom er afskediget uden pension, ikke ved forslaget får ret til pension i kraft af den tidligere tjeneste-

mandsansættelse, og tillige at heller ikke den pensionist, der som følge af en straffedom har mistet den pension, han oppebar, genindtræder i retten til denne pension.“

Det er vel dette sidste, man på en vis måde finder inkonsekvent, men jeg vil anmode om, at man i den henseende vil indhente nærmere udtalelser fra finansministeriet under den videre behandling.

Jeg kan ikke modtage den kompliment, som den ærede ordfører for det radikale parti gav mig, hvor taknemlig jeg iøvrigt er for komplimenter netop fra den side. Den ærede ordfører sagde, at han var meget tilfreds med, at jeg ikke havde valgt linien fra min forgænger. Ja, men det har jeg jo egentlig. Min forgænger stoppede nemlig det forslag, der forelå til såkaldt amnesti, et forslag, der gik op til 4 år, og det samme forslag standsede jeg efter at have set på det. Jeg havde den fordel fremfor min ærede forgænger, at straffelovskommissionen allerede havde overvejet dette problem, således at de kunne love mig ud fra den samme grundindstilling, som jeg havde, i ret nær fremtid at ville fremkomme med det mere omfattende forslag, som altså kommer til det høje folketing i morgen. Hvis min ærede forgænger havde været i samme stilling, går jeg ud fra, at han også ville have betragtet det som en væsentlig lettelse at få en sådan udtalelse fra straffelovskommissionen og derfor også ville have kunnet tænke sig muligheden af at gennemføre et forslag som dette. Jeg ser derfor ingen modsætning imellem hans optræden og min egen.

Den ærede ordfører for kommunisterne, det ærede medlem hr. Aksel Larsen, kan jeg også takke, idet jeg går ud fra, at de udtalelser, han fremsatte om det officielle Danmark, ikke har haft nogen art af adresse til mig. Endvidere gik han så langt i sin elskværdighed, at han talte om, at han var yderligere forsonet overfor forslaget. Så voldsomme udtryk er det sjældent, det ærede medlem anvender, når det drejer sig om forsonlighed.

Endvidere udtalte det ærede medlem, at man havde jo haft så travlt med at benåde de store værnemagere og landssvigere. Det ved jeg ikke hvad det ærede medlem mener med, men på den anden side vil jeg indrømme ham, at hele situationen efter min mening har formet sig sådan, netop på grund af at man har manglet det mere omfattende forslag om ændring af reglerne om fortabelse af rettigheder ifølge straf, at man derved måske er kommet længere ud, end man under forudsætning af et sådant for-